

(Μοσχάτ.) Θράκ. (Καβακλ.) Μακεδ. (Βόιον Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ.) Προπ. (Μηχαν.) Στερελλ. (Αίτωλ. Γραν. Καλοσκοπ. Καρπεν. Περίστ. Ὑπάτ. κ.ά.) *γιζιράου* Εὐβ. (Αἰδηψ. Λιχάς) *γκιζ'ράου* Ἡπ. (Πλάκ.) Θεσσ. (Ἀργιθ. Κακοπλεύρ.) *γζ'ζιράου* Στερελλ. *γκεζερινῶ* Βιθυν. (Κατιρλ.) Λυκαον. (Σίλλ.) *γκεζ-ζερινῶ* Νίσυρ. *γκιζερινῶ* Ἡπ. (Τσαμαντ.) *γκιζιρινῶ* Θεσσ. (Ἀνατολ. Κρυόβρ. Σουκαμν. κ.ά.) Θράκ. (Ἀμόρ. Κόσμ.) Μακεδ. (Βόιον Καστορ. Κοζ. Φυτ. κ.ά.) Στερελλ. (Παρνασσ.) κ.ά. *γιζ'ρινῶ* Θράκ. (Κομοτ.) *γκιζιαρινῶ* Θράκ. (Σουφλ.) *γκιζιαρινῶ* Θράκ. (Σουφλ.) *γκεζαράω* Ἡπ. (Δρόβιαν.) *γκισ'ράου* Μακεδ. *κιζιρίζου* Μακεδ. *κιζιρῶ* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *κισιρίζου* Στερελλ. (Ἀράχ.) Ἀόρ. *γκιζιρ'ξα* Θράκ. (Σουφλ.) *γεζέρηκα* Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gezirmek* = περιφέρομαι.

1) Ἐπισκέπτομαι τόπον τινά χάριν ἀναψυχῆς ἢ ἐργασίας, περιφέρομαι ἀσκόπως τῇδε κάκεισε σύνθη.· *Τί γκεζερίζω μεσάνυχτα μέσ' ἔς τὰ σοκάκια; Λεξ.* Πρω. *Ποῦ γκιζιράς ὄλ' μέρα κι δὲν κάθισι κι λίγου ἔς τοῦ σπῖτ';* Μακεδ. (Δεσκάτ.) *Ποῦ γκεζέραγες οὐλή την ἡμέρα;* Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.) *Δὲν πῆγε ἔς τὸ χωράφι, γκεζεράει τὰ μαγαζιά Πελοπν.* (Βλαχοκερ.) *Ποῦ γεζεράεις τέτοια ὦρα;* Μέγαρ. *Ἐγκεζέρισα ὅλο τὸ βουνὶ καὶ δὲν τό βρα τὸ βόιδι πουθενά Ἡπ.* (Χιμάρ.) *Οὐ ἀδιρφὸς τ' ἔς γκιζιροῦσι ὁλονένα ἔς τὰ λόγγα, γιὰ νὰ βρῇ τ'ν ἀδιρφή τ' Ἡπ.* (Κόνιτσ.) *Ὅλ' τ'ν ἡμέρα γκιζιροῦσις κι τώρα π' νύχτουσι ἡρθις νὰ φᾶς Ἡπ.* (Ζαγόρ.) *Γκιζιρίσαιμαν ὅλουν τοὺν τόπου κι ὅλου τοῦ χουριό κι δὲν τοὺν ἡῤαμαν π'θινά Ἡπ.* (Κουκούλ.) *Βγαῖν' κι γκιζιράει τὰ χουριά Μακεδ.* (Βόιον.) *Ποῦ γιζιράς κ' ἰγὼ σὶ γύριβα;* Εὐβ. (Αἰδηψ.) *Τί γιζιράς ἔς τὰ δρόμια κι δὲ γαθέσι νὰ δ'λέψ'ς;* Εὐβ. (Λιχάς.) *Ὅλουν γκιζιράει αὐτὸς οὐ ἄνθρωπους, στασιδὲν ἔχ' Στερελλ.* (Γραν.) *Ἡ μουνόλ'κους γκιζιράει μουναχὸς τ' κι κάψ' πουλλή ζ'μιά Θεσσ.* (Σουκαμν.) *Ἀναγκάσ'κι νὰ γέν' πρᾶμα-τιφτής κι νὰ γκιζιαρινάει ἀπὸ χουριό σὶ χουριό Θράκ.* (Σουφλ.) *Τώρα οὐ πάππους πόστασι νὰ γκιζιράη κι νὰ γλέπ' μουρὸ κι ἀχαμπέροντον κόσμου κι πῆρε τοῦ δρόμου γιὰ τοῦ χουριό τ' (...ἀπόστασε νὰ τριγυρίζει καὶ νὰ βλέπει μωρούς καὶ ἀνοήτους ἀνθρώπους καὶ ἡκολούθησε τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιστροφῆς· ἐκ παρὰμυθ.)* Μακεδ. (Βόιον.) *Μωρὴ Δανάη, μωρὴ! Ποῦ γκεζεράς, διαβόλου θηλυκό, ἄχ, μπουκιές θὰ σὲ κόψω φοράδα! Σ. Δάφνης ἐνθ' ἄν. || Αἰνιγμ. Ἀψυχον εἶνι, ψῆ δὲν ἔχ', ψὲς παίρνει κι γκιζιρινᾶ (ψῆ = ψυχὴ· ὁ σιδηρόδρομος)* Θράκ. (Κόσμ.) || Ἀσμ.

Ἐς τὰ πέλαγα γκεζέραγε, ἔς τὰ πέλαγα γυρίζει Πελοπν. (Σουδεν.)

Πέδε χρόνια γιζερίζω τὴν ἀγάπη μου νὰ βροῦ Κέρκ.

Πέδι μῆνις γκιζιροῦσα μεσ' ἔς τοῦ γιούλ-μπαχτῆ Μακεδ. (Φυτ.)

Δὲν ἤμουν νιὸς κάμμιὰ φορὰ, δὲν ἤμουν παλληκάρι, ποὺ γκιζιροῦσα τὰ βουνὰ μὲ δώδεκα συντροφους; Μακεδ. (Φλόρ.)

Ποῦ ἦσαν, πριστιρούλα μου, τόσων κιρὸ χαμέν';
— *Ἡμαν ἔς τοὺς κάμπους, πῶβουσα, ἔς τοὺς κάμπους*

γκιζιροῦσα
Μακεδ. (Γαλατ.)

*Ξένους ἤμουν οὐ καημένους κι ἔς τὰ ξένα γκιζιροῦσα, κι ἔς τὰ ξένα γκιζιροῦσα κι τὶς ὁμωρφὶς κοιτοῦσα ποιά 'ταν ἄσπρη, ποιά 'ταν ροῦσσα, ποιά 'ταν γαργαρου-
λιμοῦσα*
(ροῦσσα = ἡ πυρρόθριξ, γαργαρουλιμοῦσα = ἡ ἔχουσα λευ-

κὸν λαίμην) Στερελλ. (Παρνασσ.)

Πέδι χρόνους πιρπατοῦσα τοῦ γιὰλὸ-γιαλὸ, μουρὴ καπιτὰν Βασιλικὴ
κι ἄλλους πέδι γιζιροῦσα τοῦ βουνὸ-βουνό, μουρὴ
Λῆμν. (Πλάκ.)

Κυρά μου, δῶσ' μου τὰ κλειδιά, τὰ παραδεῖσιν κλειδιά, ν' ἀνοίξω τοὺν Παράδεισον, νὰ μῶ νὰ γκιζιρίξω

Θράκ. Συνών. *β ο λ τ ἄ ρ ω 3, β ο λ τ ε τ ζ ἄ ρ ω 2, γ υ ρ ἱ ζ ὠ, γ υ ρ ν ο β ο λ ὠ, γ υ ρ ο β ο λ ὠ, γ υ ρ ο υ λ ἱ ἄ ζ ὠ, σ ε ρ ἱ α ν ἱ ζ ὠ, χ α ζ ε ὦ, χ α ζ ο λ ο γ ὠ.*

2) Περιφέρω κάτι πρὸς θεόν Θεσσ. (Ἀνατολ. κ.ά.) Λυκαον. (Σίλλ.) Μακεδ. (Φλόρ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) || Ἀσμ.

Μάσε, Δῆμο μ', τὸ-γ-αῖμα μου ἔς ἓνα χρυσὸ μαντήλι, πάρε το καὶ γκιζέρα το ἔς τῆς Πόλης τ' ἀργαστήρια
Μακεδ. (Φλόρ.)

Γιὰ μιὰ φουρὰ γκιζέρισα ἓνα ὁμωρφον κουράσι, νὰ τοῦ φιλήσου ντρέπουμι, νά-ν-τῆς τοῦ πῶ νηρηῶμι

Θεσσ. (Καρδίτς.) 3) Παρακολουθῶ διὰ τοῦ βλέμματος, παρατηρῶ Μακεδ. Προπ. (Ἀρτάκ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Καλοσκοπ.): *Γκιζιροῦσι νὰ βρῇ τίπουτα Μακεδ.* || Ἀσμ.

Ἐς τοῦ παραθύρου ἑκατσα, τοὺς κάμπους γκιζιράου Αἰτωλ. Συνών. *ἄ β λ α ν τ ἱ ζ ὠ 5, ἄ γ ν α ν τ ε ὦ 1, ἄ γ ν α ν τ ἱ ζ ὠ (I) 2, β ι γ λ ἄ ρ ω 1, β ι γ λ ε ὦ, β ι γ λ ἱ ἄ ζ ὠ 1, β ι γ λ ἱ ζ ὠ 2, τ η ρ ὠ.*

γκεζερίζω τό, ἐνιαχ. γκιζιρῶ Θράκ. (Ἀμόρ.) γκιζιαρῶ Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ἱ ζ ὠ*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ ὁ τύπ. *γ κ ι ζ ι α ρ ν ἄ ο υ*, κατὰ τινὰ ἀναλογίαν πρὸς ἄλλα οὐς. εἰς - ἱό: *γ υ ρ ο υ λ ἱ ὶ, γ υ ρ ι τ ἱ ὶ* κ.τ.τ.

Γ κ ε ζ ἑ ρ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών.

γκεζέρισμα τό, Πελοπν. (Βλαχοκερ. Βούρβουρ.) γκιζέρ'σμα Εὐβ. (Αἰδηψ.) Μακεδ. (Κολινδρ.) Στερελλ. (Περίστ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ἱ ζ ὠ.*

1) *Γ κ ε ζ ἑ ρ ι 1*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Κάνε δουλειὰ καὶ νὰ σοῦ λείπη τὸ γκεζέρισμα* Πελοπν. (Βλαχοκερ.) *Ἀποὺ γκιζέρ'σμα σὶ γκιζέρ'σμα τὸ 'χ' κι πάει ντίπ χαμένους* Στερελλ. (Περίστ.)

γκεζεριτζῆς ὁ, ἐνιαχ. γκιζιαρτζῆς Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ κ ε ζ ἑ ρ ι* καὶ τῆς παραγωγ. κατὰ - τ ζ ῆς.

Ὁ ἀσκόπως περιφερόμενος ἀνὰ τὰς ὁδοὺς. Συνών. βλ. εἰς λ. *γ κ ε ζ ε ρ ἱ ἄ ν ο ς.*

γκεζεροσπίτης ὁ, ἐνιαχ. γκιζεροσπίτης Ἡπ. (Δρόβιαν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ κ ε ζ ε ρ ἱ ζ ὠ* καὶ τοῦ οὐς. *σ π ἱ τ ι.*

Ὁ περιφερόμενος ἀσκόπως ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Συνών. *π ο ρ τ ο γ ὦ ρ η ς.*

γκεζέρω ἡ, ἐνιαχ. γκιζέρου Ἡπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Σουκαμν. Φωτειν.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐς. *γ κ ε ζ ἑ ρ ι.*

Γυνὴ ἡ ὅποια περιφέρεται ἀσκόπως ἀνὰ τὰς ὁδοὺς ἐνθ' ἄν.: *Εἶσι σουκακοῦ κι γκιζέρου Σουκαμν. Πότε στρώθ'κι αὐτὴ νὰ κάψ' ν'κουκυριό; Ὁλονένα τέτοια γιζέρου ἦταν Κουκούλ.*

